

by nas ta Smerež Krystuškowa wot
njeho newumota, a nam to wjeczne
Žiwjenje sobu nedžjelika.

So pak to te prawe Wukladowanje
tych Słowow je, wopokaze ton
Knes sam, dyž dalje praji:

A hač bych tam schoł, wam to Mjesto
pschihottowacž, da schak chzu sašo
pschindž, a was kšebi wsacž, so
byschcže tejšch wy byli, džež ja sym.

To prejež Hicže je wobsanženjeny,
dokelž won dljeje we tu tem cžaknem a
hubjenem Žiwjenju wostacž nočže.
Dalje je tejšch to wobsanženjene, so žana
druha Ursacha jeho Czerpenja a
Wumrecžat tudy neje hač ra, so by
swojim Wuczomnikam te Mjesta pschi-
hottowat. To schak može nam jena
wešeta a sbožna Smerež rjekacž,
psches kotruž Mjestami we wjecznem
Žiwjenju wobstarani budžemy. Kajž
te Słowa sjaunje wopokasaju, dyž
smolom na to praji: a chzu was kšebi
wsacž, so byschcže tejšch wy byli, džež
ja sym.

Moj Božo, dy bychmy my tajkim
Słowam prawje wjeričž, a je do na-
schich Wutrobow twerdže saknyčž mo-
li. Da by wjeste bylo, so bychy so na-
sche Wutrobe niz jeno nestrojite, ale
pschezo we Wešetoszi byte, skakate a
toškate. Pschetož pomysl kšebi schak,
schto te Słowa na kšebi maju: So
my bydž dyrbinmy, džež Krystus je. Won
neje we Rjehach, we Heli, ani we
Smereži; ale we Praudoszi, Sbo-
žnoszi a we wjecznem Žiwjenju, a je tak

we nim, so nidy nemože snjeho wohn
wustorcženy bydž. Tam dyrbinmy
tejšch my pschindž. Pschetož to, praji
won, je won nam se swojej Smerežu
a Wumrecžom warbowat.

Wšed tem dyrbinmy so my ladacž,
so nebychmy kšebi njedže myšlili, ja-
ko bychy te Słowa, a to samo trosch-
tne Prjedowanje, jeno tym Wuczom-
nikam samym prajene bylo. Won
derje njett snimi samymi recžesche:
ale won jich samych nemjeni. Hewak
dyrbeli my prajicž, so won jeno sa nich
samych wumrjet je. My pak wjemmy,
so won sa nas, a sa žyly Swjet
wumrjet je. Dokelž da jeho Czerpe-
nje, kajž won tudy praji ktemu postajene
je, so by te Mjesta pschihottowat, da šes-
ho pschindže, so je wschitkim Cžlowekam
te Mjesta pschihottowat.

So pak wschizy Cžlowekojo sbožni
nebudža, a na te Mjesta, kotrež
jim Iesus pschihottowat je, nepschin-
du, je teho Wina, dokelž so tajkeho
Wumrecža nemožuja, ani so sa tem
neprascheju, njedh Krystus te Mjesta
pschihottuje, kajž chže, dyž woni jeno
tudy dobro bydlíč maju; da chzedža
woni stem spokojom bydž. Tu su, moj
Božo! prawi Nekschesžijenjo, we ko-
trychž žana Wjera neje.

Či Kšesžijenjo pak, kotřž Knesa
Krystuška sa to posnaja, so Boži Syn
je, a so je tehodla kšchizowanu a wu-
mret, so by se swojej Smerežu nam
ton Pucž k wjecznemu Žiwjenju wotew-
rit, to su či, kotřž tajke Pschihottowa-
nje